KENDELSE AFSAGT AF FORMANDEN
FOR DOMSTOLENS TREDJE AFDELING
DEN 3. JULI 1984 [1]

Henri de Compte
mod Europa-Parlamentet

Sag 141/84 R

Sammendrag

Foreløbige forholdsregler — udsættelse af en retsakts gennemførelse — betingelser (EØF-traktaten, art. 185; procesreglementet, art. 83, stk. 2)

Afgørelse om de forholdsregler, herunder udsættelse af fuldbyrdelse, der kan træffes i henhold til procesreglementets artikel 83, stk. 2, kan træffes, såfremt de findes umiddelbart at forekomme beretttiget af faktiske og retlige grunde; en sådan forholdsregel skal desuden være uopsættelig i den forstand, at det for at hindre et væsentligt og uopretteligt tab er nødvendigt, at den anordnes og får virkning inden Domstolens afgørelse i hovedsagen; endelig kræves det, at forholdsreglen er foreløbig, dvs. ikke foregriber afgørelsen i hovedsagen og ikke allerede afgør retlige eller faktiske tvistepunkter og ikke på forhånd ophæver virkningerne af den senere afgørelse i hovedsagen.

I sag 141/84 R

HENRI DE COMPTE, tjenestemand ved Europa-Parlamentet, boende 10, avenue Guillaume, Luxembourg, ved advokat Gaston Vogel, Luxembourg,

sagsøger,

mod

EUROPA-PARLAMENTET, ved generalsekretær H. J. Opitz som befuldmægtiget, bistået af kontorchef M. Peter, afdelingen for juridiske-administrative spørgsmål, og advokat R. Andersen, Bruxelles, avenue Montjoie 214,

1 — Processprog: Fransk.

B-1180 Bruxelles, og med valgt adresse i Luxembourg hos Europa-Parlamentets generalsekretariat, Kirchberg,

sagsøgt,

angående udsættelse af gennemførelsen af en beslutning af 24. maj 1984, hvormed formanden for Europa-Parlamentet har pålagt Henri de Compte en disciplinær sanktion i form af degradation fra lønklasse A 3, løntrin 8, til lønklasse A 7, løntrin 6,

har

formanden for De europæiske Fællesskabers Domstol, tredje afdeling, i præsidentens forfald og efter bemyndigelse fra denne,

afsagt følgende

KENDELSE

Sagsfremstilling

I — Faktiske omstændigheder

— Den 14. januar 1983 underrettede formanden for Europa-Parlamentet Henri de Compte om, at der forelå oplysninger, der kunne føre til, at der indledtes disciplinærsag mod ham.

— Den 28. januar 1983 foretoges den i vedtægtens artikel 87 foreskrevne forudgående høring af den pågældende ved Europa-Parlamentets generaldirektør for administration, personale og økonomi.

— Den 13. april 1983 rejstes disciplinærsag i overensstemmelse med vedtægtens artikel 87, stk. 2 ved formandens fremsendelse til disciplinærrådets formand af en indberetning om de klagepunkter, der gjordes gældende mod kontorchef Henri de Compte, der varetager hvervet som regnskabsfører for Parlamentet.

— Disciplinærrådet afholdt flere møder i tidsrummet fra den 2. juni 1983 til den 10. februar 1984.

— Sidstnævnte dag vedtog disciplinærrådet med tre stemmer mod to en udtalelse med anbefaling om, at der tildeltes Henri de Compte en irettesættelse idet de to medlemmer af rådet, der stemte imod, foreslog vedkommende tjenestemand frifundet.

— Høring af Henri de Compte i overensstemmelse med artikel 7, sidste stykke, i bilag IX til vedtægten blev den 8. marts 1984 foretaget af formanden for Europa-Parlamentet, der er ansættelsesmyndighed.

— Den 16. marts 1984 traf formanden for Europa-Parlamentet beslutning om at pålægge Henri de Compte en disciplinær sanktion i form af fjernelse fra tjenesten uden reduktion eller frakendelse af retten til pension.

— Den 21. marts 1984 indbragte Henri de Compte for formanden for Parlamentet en klage i medfør af vedtægtens artikel 90, stk. 2, mod den nævnte beslutning af 16. marts 1984 om fjernelse fra tjenesten; klagen blev nærmere uddybet i en tillægsklage af 11. april 1984.

— Den 10. april 1984 vedtog Europa-Parlamentet med et meget stort flertal at give Henri de Compte decharge for regnskabsåret 1981 (det omtvistede regnskabsår).

— Den 24. maj 1984 traf formanden for Europa-Parlamentet i besvarelse af den for ham indbragte klage og tillægsklage beslutning om ændring af sanktionen fjernelse fra tjenesten, til sanktionen degradation til lønklasse A 7, løntrin 6. Denne beslutning er begrundet med henvisning til de grunde, der blev anført for den oprindelige sanktion fjernelse fra tjenesten.

— Den 4. juni 1984 indbragte Henri de Compte samtidig:

— en klage til formanden for Europa-Parlamentet støttet på, at den givne begrundelse, der blot henviser til den oprindelige beslutning om fjernelse fra tjenesten, ikke længere var relevant, da Europa-Parlamentet i mellemtiden havde meddelt Henri de Compte decharge for det omtvistede regnskabsår og således anerkendt, at hans udførelse af hvervet som regnskabsfører var korrekt og unddrog sig enhver kritik;

— et søgsmål for Domstolen med påstand om annullation af den førnævnte beslutning af 24. maj 1984 om degradation;

— en begæring om foreløbige forholdsregler i form af udsættelse af gennemførelsen af nævnte beslutning, indtil Domstolens endelige afgørelse i søgsmålet forelå.

— Artikel 91, stk. 4, i vedtægten bestemmer:

»Uanset stk. 2 kan den pågældende efter at have forelagt en klage for ansættelsesmyndigheden efter artikel 90, stk. 2, omgående indbringe en klage for Domstolen, hvis denne klage vedlægges en anmodning om udsættelse af gennemførelse af den påklagede afgørelse eller af de foreløbige foranstaltninger. I dette tilfælde udsættes hovedsagen for Domstolen, indtil der foreligger en udtrykkelig eller stiltiende afvisning af klagen.«

— Ved beslutning af 6. juni 1984 er den for Domstolen indbragte hovedsag udsat, indtil der foreligger en udtrykkelig eller stiltiende afvisning af klagen.

II — Parternes anbringender og argumenter

1. Kravene om uopsættelighed og om en væsentlig og uoprettelig skade ved den omtvistede beslutnings umiddelbare gennemførelse

a) Sagsøgeren har gjort følgende gældende:

— Uopsættelighed foreligger i og med, at sanktionen degradation skal have virkning fra den 15. juni 1984.

— Gennemførelsen af den pålagte disciplinære sanktion vil for sagsøgerens vedkommende medføre et månedligt tab på 120 000 BFR og vil stille Henri de Compte i uoverstigelige økonomiske vanskeligheder.

I den forbindelse har sagsøgeren som bilag fremlagt et månedligt budget for tiden efter juni 1984, opstillet under den forudsætning, at udsættelsen af den anfægtede beslutnings gennemførelse nægtes; selv uden hensyntagen til dagliglivets fornødenheder viser budgettet faste omkostninger på omtrentligt ... BFR over for en lønindkomst nedsat til ... BFR, dvs. et underskud på omtrentligt ... BFR. Af budgettet fremgår det endvidere, at en væsentlig del af Henri de Compte's faste udgifter (... BFR månedligt) består i ydelser på lån i fast ejendom, han har optaget i forbindelse med erhvervelse eller istandsættelse af forskellige ejerlejligheder og ejendomme, han ejer. Sagsøgeren gør gældende, at en nedsættelse af hans løn fra dag til anden vil sætte ham ude af stand til at opfylde sine forpligtelser; der fremlægges en attestation fra Caisse hypothécaire de Luxembourg af 30. maj 1984, hvorefter der omgående i tilfælde af forfaldne ydelsers udeblivelse vil blive skredet til tvangssalg af hans faste ejendomme.

— Sagsøgeren har endvidere anført, at en uoprettelig skade vil indtræde, såfremt den disciplinære foranstaltning gennemføres, idet hans stilling i lønklasse A 3 bliver ledig og vil kunne besættes af en anden tjenestemand inden Domstolens afgørelse.

b) Europa-Parlamentet har gjort følgende gældende:

Efter Europa-Parlamentets opfattelse kan gennemførelsen af den omtvistede disciplinære foranstaltning ikke påføre tjenestemanden nogen uoprettelig skade. Han vil således fortsat være i aktiv tjeneste og oppebære løn i lønklasse A 7/6, der i lønskalaen må anses for en hæderlig løn.

— Ifølge Parlamentet vil sagsøgerens opfattelse føre til, at enhver tjenestemand, der pålægges en disciplinær foranstaltning med økonomiske konsekvenser, ved Domstolen kunne opnå udsættelse af foranstaltningens gennemførelse, når blot denne ville medføre en nedsættelse af den pågældende levestandard.

— Europa-Parlamentet har endvidere henvist til, at det månedlige budget, der er fremlagt til støtte for begæringen, ikke kan tillægges større betydning af to grunde:

— Der må for det første kunne gås ud fra, at den pågældendes faste ejendomme selv afkaster indtægter, som burde kunne betale afdrag og renter på lånene i vedkommende ejendom.

— En del af de udgifter, sagsøgeren opfører i sit budget, udgør frivillig støtte til hans datter og svigersøn, dvs. til familiemedlemmer, der ikke længere indgår i husstanden.

— Endelig har Parlamentet anført, at i de tilfælde, Domstolens afgørelse i hovedsagen giver sagsøgeren medhold, vil retsfølgen af en sådan dom være, at Henri de Compte genindtræder i sin lønklasse med efterbetaling af løn for hele den pågældende periode.

— Over for sagsøgerens andet argument om, at skaden vanskeligt kan genoprettes, har Parlamentet henvist til, at ansættelsesmyndigheden, der er ansvarlig

for at tilrettelægge tjenesten, til enhver tid er berettiget til at besætte stillinger med personale i vedkommende lønklasse, uden at de pågældende kan gøre krav på at bevare deres oprindelige stillinger.

2. *Grunde, der umiddelbart berettiger den begærede forholdsregel*

a) Sagsøgerens grunde

1. Formelle mangler ved disciplinærsagen

— Henri de Compte har for det første gjort gældende, at under den forudgående høring, der indleder en disciplinærsag og er foreskrevet i vedtægtens artikel 87, kan ansættelsesmyndigheden ikke lade sig repræsentere af en tjenestemand, selv udstyret med fuldmagt hertil.

— For det andet har Henri de Compte gjort gældende, at procedurens kontradiktoriske karakter, der er et grundlæggende princip i disciplinærretten og knæsat i artikel 6 i bilag IX til vedtægten, er blevet tilsidesat ved, at de dokumenter, han overgav vedkommende tjenestemand i forbindelse med den forudgående høring, aldrig blev overgivet disciplinærrådet.

— For det tredje har sagsøgeren anført, at princippet om kontradiktion og om ret til forsvar ligeledes er blevet tilsidesat ved, at disciplinærrådet har afhørt tre vidner uden hans nærværelse.

— For det fjerde har sagsøgeren anført, at det nævnte princip er krænket ved, at disciplinærrådet afviste at afhøre de vidner, forsvaret havde foreslået.

— For det femte har Henri de Compte yderliggere anført, at det pågældende princip er krænket ved, at disciplinærrådet afviste at udsætte sin behandling af sagen på resultatet af den administrative undersøgelse, budgetkontroludvalget havde iværksat.

Endelig har sagsøgeren henvist til, at beslutningen af 24. maj 1984 om degradation til lønklasse A 7 er utilstrækkeligt begrundet, idet beslutningen indskrænker sig til som begrundelse at henvise til begrundelsen i den tidligere beslutning af 16. marts 1984, der blev truffet, før Europa-Parlamentet havde givet decharge, og før offentliggørelsen af budgetkontroludvalgets rapport. Det viser, at ansættelsesmyndigheden helt har bortset fra denne nye og vigtige omstændighed i sagen, og at den ikke har givet Henri de Compte, der har bygget sit forsvar herpå, noget fyldetsgørende svar.

2. Indholdsmangler

— Krænkelse af reglen »non bis in idem«, der ikke alene forbyder to disciplinære foranstaltninger for samme fejl, men tillige at to disciplinærsager iværksættes vedrørende samme sagforhold. Henri de Compte er af den opfattelse, at han allerede i maj 1982 var genstand for en disciplinær forflyttelse.

— Den decharge, Europa-Parlamentet vedtog den 10. april 1984, fjerner ethvert retligt grundlag for en disciplinær sanktion.

— De seks klagepunkter, der foreholdes Henri de Compte, beror på en urigtig fortolkning af de faktiske omstændigheder.

— Der består et åbenbart misforhold mellem sanktionen og de forsømmelser, man bebrejder Henri de Compte, selv forudsat disses bevislige rigtighed, under hensyn til de talrige formildende omstændigheder, der må regnes ham til gode, herunder de administrative, materielle og menneskelige forhold, som Henri de Compte arbejdede under, og som ikke gav ham mulighed for på tilfredsstillende måde at udføre det hverv, der var ham pålagt.

b) Europa-Parlamentet har i sit indlæg vedrørende begæringen om foreløbige forholdsregler blot henvist til, at nærmere svar på det af sagsøgeren anførte vil fremkomme i forbindelse med hovedsagen, og at Parlamentet her skal indskrænke sig til at bemærke:

— at det bestrides, at der som hævdet af sagsøgeren foreligger formelle mangler;

— at den regnskabsføreren meddelte decharge ikke har den retsvirkning, sagsøgeren tillagde den.

III — Mundtlig forhandling

Efter behørig indkaldelse har parterne fremsat indlæg i retsmødet den 2. juli 1984.

Grunde

1 Efter traktatens artikel 185 har indbringelse af klager for Domstolen ikke opsættende virkning. Domstolen kan dog, hvis den skønner, at forholdene kræver det, udsætte gennemførelsen af den anfægtede retsakt. Endvidere kan Domstolen foreskrive andre nødvendige foreløbige forholdsregler.

2 Efter procesreglementets artikel 83, stk. 2, er en afgørelse om at udsætte fuldbyrdelse af en retsakt eller om andre foreløbige forholdsregler betinget af, at der foreligger omstændigheder, der medfører uopsættelighed, og grunde, hvorefter en sådan forholdsregel umiddelbart forekommer nødvendig.

3 I overensstemmelse med Domstolens faste praksis kan afgørelse om sådanne forholdsregler træffes, såfremt de findes umiddelbart at forekomme berettiget af faktiske og retlige grunde; forholdsreglen skal desuden være uopsættelig i den forstand, at det for at hindre et væsentligt og uopretteligt tab er nødvendigt, at den anordnes og får virkning inden Domstolens afgørelse i hoved-

sagen; endelig kræves det, at forholdsreglen er foreløbig, dvs. ikke foregriber afgørelsen i hovedsagen og ikke allerede afgør retlige eller faktiske tvistepunkter og ikke på forhånd ophæver virkningerne af den senere afgørelse i hovedsagen.

Betingelsen om uopsættelighed og om et alvorligt, vanskeligt afhjælpeligt tab

4 Et rent økonomisk tab kan i princippet ikke anses for uopretteligt eller selv vanskeligt afhjælpeligt, da et sådant tab begrebsmæssigt kan være genstand for en senere økonomisk erstatning, hvilket Domstolen flere gange har givet udtryk for (kendelse af 17. 9. 1974, Velozzi mod Kommissionen, sag 62/74 R, Sml. s. 895; kendelse afsagt af formanden for første afdeling den 22. 5. 1980, Albini mod Rådet og Kommissionen, sag 33/80 R, Sml. s. 1671). Det påhviler imidlertid Domstolen i forbindelse med en begæring om foreløbige forholdsregler at undersøge den enkelte sags omstændigheder nærmere. Herved skal således prøves de omstændigheder, som gør det muligt at fastslå, om den umiddelbare gennemførelse af den beslutning, der er genstand for begæringen om udsættelse, kan påføre sagsøgeren uoprettelig skade, som ikke kan afhjælpes, uanset annullation af beslutningen, og som på trods af sin midlertidige karakter står i misforhold til den pågældende institutions interesse i, at dens beslutninger i overensstemmelse med traktatens artikel 185 gennemføres, selv om de er genstand for en retssag (kendelse af 21. 8. 1980, Reichardt mod Kommissionen, sag 174/80 R, Sml. s. 2665).

5 Under nærværende sags omstændigheder fremgår det såvel af de bilag, parterne har fremlagt, herunder de af Henri de Compte til støtte for begæringen fremlagte, som af forhandlingerne for Domstolen, at den meget væsentlige nedsættelse af Henri de Compte's løn, der vil følge af den umiddelbare gennemførelse af den anfægtede beslutning, vil tvinge sagsøgeren til under dårlige betingelser at afhænde ejendom og således lide et endeligt formuetab. Selv om Domstolen senere gav ham medhold i hovedsagen, ville han nemlig ikke under samme betingelser kunne generhverve de tabte formuegoder.

6 Endvidere er den i sagen begærede forholdsregel uopsættelig. Dels har degradationen virkning fra den 15. juni 1984 at regne; dels vil den betydelige og omgående lønnedgang, sagsøgeren udsættes for, som ubestridt af denne under retsmødet anført, tvinge ham til hurtigst gørligt at afhænde en ejerlejlighed for at kunne svare sine forskellige forpligtelser.

7 Endvidere bemærkes, at den fortsatte aflønning af Henri de Compte i den hidtidige lønklasse i yderligere nogle måneder og indtil Domstolens dom — som anerkendt af Europa-Parlamentet under retsmødet — ikke skader tilrettelæggelsen af den offentlige tjeneste og ikke medfører nogen risiko for tab, da Parlamentet har sikkerhed for at opnå tilbagebetaling af det eventuelle uretmæssige beløb, såfremt Domstolen forkaster den nedlagte annullationspåstand.

8 Under disse omstændigheder må det antages, at betingelsen om uopsættelighed og om et væsentligt og vanskeligt afhjælpeligt tab for sagsøgeren i tilfælde af, at den anfægtede beslutning gennemføres, anses for opfyldt.

Grunde, hvorefter udsættelse af gennemførelsen af den omtvistede beslutning umiddelbart forekommer berettiget

9 Det bemærkes indledningsvis, at Parlamentet i forbindelse med begæringen om foreløbige forholdsregler har undladt at svare på de anbringender, sagsøgeren gør gældende til støtte for påstanden om annullation. Domstolen er således i forbindelse med begæringen om foreløbige forholdsregler ude af stand til nærmere at bedømme, om de omtvistede omstændigheder har tildraget sig, hvorvidt de er korrekt beskrevet og hvorledes de skal kvalificeres.

10 At Parlamentet ikke har taget til genmæle, kan ikke bevirke, at det må antages at anerkende det af sagsøgeren anførte eller, modsat at sidstnævntes begæring om udsættelse af gennemførelsen ikke prøves med den nødvendige omhu og grundighed.

11 Herefter bør Domstolen i nærværende sammenhæng alene fremhæve enkelte faktiske omstændigheder, der viser, at den verserende tvist er reel, og at sagsøgerens synspunkter er støttet af seriøse argumenter. De nævnte omstændigheder er følgende:

1. at disciplinærrådet efter en grundigere undersøgelse af sagen udtalte sig for en meget beskeden sanktion, medens den endeligt pålagte disciplinære sanktion ubestrideligt er alvorlig;

2. at Europa-Parlamentet den 10. april 1984 med et meget stort flertal vedtog at meddele Henri de Compte decharge for det omtvistede regnskabsår på grundlag af betænkningen fra udvalget for budgetkontrol. Meddelelsen af decharge, der angår regnskabernes lovlighed og rigtighed, er ganske vist forskellig fra den disciplinære procedure, der angår regnskabsførerens ansvar. Ikke desto mindre har Parlamentets budgetkontroludvalg i sin meget grundige undersøgelse af Henri de Compte's embedsførelse udtalt sig ganske anderledes end ansættelsesmyndigheden, om den pågældendes ansvar i forbindelse med de klagepunkter, der foreholdes ham.

3. endelig, at ansættelsesmyndigheden har vist stor usikkerhed med hensyn til alvoren af den sanktion, der burde pålægges sagsøgeren. Efter først den 16. marts 1984 at have pålagt sanktionen fjernelse fra tjenesten ændredes foranstaltningen den 24. maj 1984 til degradation til lønklasse A 7. En sådan usikkerhed er foruroligende, for så vidt ansættelsesmyndigheden ikke har givet nogen forklaring på denne ændrede opfattelse. Beslutningen af 24. maj 1984, der er genstand for nærværende begæring om udsættelse af gennemførelsen, indskrænker sig således, som hele begrundelsen, at henvise til den begrundelse, der anførtes for den oprindelige sanktion fjernelse fra tjenesten, som blev givet, før Europa-Parlamentet vedtog at meddele decharge, og før betænkningen fra budgetkontroludvalget blev offentliggjort.

12 Fremhævelse af de ovennævnte omstændigheder kan naturligvis på ingen måde foregribe spørgsmålet om, hvorvidt den anfægtede sanktion er lovlig eller ulovlig. I mangel af ethvert svar fra Parlamentets side på de anbrin-

gender, der af sagsøgeren gøres gældende til støtte for annullationen, fører de imidlertid i nærværende sammenhæng til at antage, at sagsøgeren i det mindste har gjort en sådan grund gældende, at den begærede forholdsregel umiddelbart forekommer berettiget, jfr. procesreglementets artikel 83, stk. 2.

13 Under disse omstændigheder bør begæringen om udsættelse af gennemførelsen tages til følge.

Sagens omkostninger

14 Afgørelsen om sagens omkostninger vil herefter være at udsætte.

Af disse grunde

bestemmer

FORMANDEN FOR TREDJE AFDELING efter præsidentens bemyndigelse:

1. **Gennemførelsen af beslutningen af 24. maj 1984, hvorefter der pålægges Henri de Compte en sanktion i form af degradation til lønklasse A 7, udsættes, indtil Domstolens dom foreligger.**

2. **Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.**

Luxembourg, den 3. juli 1984.

For justitssekretæren

J. A. Pompe

Assisterende justitssekretær

Y. Galmot

Formand for tredje afdeling